

ΟΙ 100 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ : ή καπιταλιστική έκμετάλλευση μέ σοσιαλιστική μάσκα

Η διεθνής οικονομική κρίση που μαστιάζει τον κόσμο, έχει κάνει στάχτη το "άρατο οικόδομημα" που υποσχέθηκαν οι άστοι μετά το 2^ο Ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Αποτέλεσμα: άφίβεια, ανεργία, καταπίεση, άβεβαιότητα για το μέλλον. "Όλες οι χώρες προσπαθούν να ξεπεράσουν την κρίση μ'έναν καθημερινό πόλεμο όλων ενάντια σ'όλους, άλλοτε οικονομικό, άλλοτε πολιτικό, άλλοτε διπλωματικό, κ.λ.π. Οι ένδοξοι ιμπεριαλιστικές διαμάχες μεταφέρθηκαν τελευταία και στην καρδιά της Ευρώπης με το θέμα της Πολωνίας.

"Όλα αυτά δείχνουν ότι προετοιμάζεται ένα νέος παγκόσμιος πόλεμος. Οι πρώτες ενδείξεις του: έξοιτισμοί, καταστόλη, έκιλήσεις για αύξηση της παραγωγικής ητας απ'τίς κυβερνήσεις προς την εργατική τάξη.

Σήμερα που οι παραδοσιακοί άστοι άποτυχαίνουν να κοντρολάρουν την κρίση, ανάλαβαν να το κάνουν οι "σοσιαλιστές", όπως στη Γαλλία και την Ελλάδα. Αυτοί φορώντας τη μάσκα του σοσιαλισμού, προσπαθούν να βάλουν το προλεταριάτο να δουλέψει άδιαμαρτύρητα για τη σωτηρία του καπιταλισμού και την άποτροπή του πολέμου. Τίποτα όμως δεν πρόκειται να καταφέρουν: Για το προλεταριάτο το δίλημμα δεν μπορεί να είναι, πόλεμος ή ειρήνη μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, άλλα πόλεμος ή επανάσταση, για τη δικτατορία του προλεταριάτου πάνω στους καταπιεστές του, σάν τον μόνο δρόμο που μπορεί να οδηγήσει την κοινωνία στόν κομμουνισμό, δηλαδή σε μία κοινωνία άπαλλαγμένη απ'τους πολέμους, τη φτώχεια, την πείνα, τη μιζέρια, την έκμεταλλευση κάθε είδους.

Στην Ελλάδα το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την κυβερνητική έξουσία υποσχόμενο να κοντρολάρει την κρίση και να καλλιεργήσει το βιωτικό επίπεδο των εργαζόμενων. "Ήδη όμως, στις 100 μέρες της διακυβέρνησής του, έθαψε πολλές απ'τίς προεκλογικές έξαγγελίες του, όπως τη μείωση της στρατιωτικής θητείας, τον επαναστατισμό των πολιτικών προσφύγων, το κρίσιμο των φαιμένων (στό στρατό έβγαλε νέα βιογραφικά σημειώματα, όμοια με τα παλιά), κ.ά. Απόδειξη όλα αυτά του έκλογικιστικού χαρακτήρα του για την έξαπάτηση των μαζών. Νά όμως πάλι συγκεκριμένα πώς έδειξε σε διάφορους τομείς της πολιτικής του την άστική του φύση:

Στην έξωτερική πολιτική άφου πισωγύρισε στα θέματα ΝΑΤΟ, ΕΟΚ, ζητάει τώρα μόνο καλλίτερες έγγυήσεις για την παροχή του σ'αυτούς τους δυό ίμπεριαλιστικούς σχηματισμούς. Γιατί σάν μικρή χώρα, άδύναμη από κάθε άποψη, είναι άναγκασμένη να ζητάει την προστασία ενός ίμπεριαλισμού για να τα βγάλει πέρα. Το μόνο που μπορεί να πετύχει είναι μικροπαραχωρήσεις. Στη διένεξη με την Τουρκία άκολουθεί όλο και πάλι αβαντιστική πολιτική, δίνοντας μάλιστα και μεγάλη δημοσιότητα. Αυτή ή πολιτική όμως άφροα τα συμπερόντα της άστικής τάξης, και μόνο αυτή άφρα που έχει την έξουσία στα χέρια της, ένω βάζει τους προλετάριους στο όνημα της "έθνικής ένότητας" να μην παλεύουν για τα ταξικά τους συμπερόντα και τους προετοιμάζει να άλληλοκοιτωθούν άφριο - σε μία περίπτωση πολέμου με την Τουρκία - με τ'άδελφια τους, τους προλετάριους του άντίπαλου άστικού στρατόπεδου.

Στα έσωτερικά θέματα άρχισε να δείχνει, μέχρι το σημείο που άναγκάστηκε, το πραγματικό του πρόσωπο σάν υπερασπιστή των συμπερόντων της άστικής δημοκρατίας έναντι στα συμπερόντα των εργαζόμενων:

■ Η καταστολή άρχισε να έμφανίζεται και πάλι άνοιχτά. Έτσι ένω οι πρώτες άγωνιστικές έκδηλώσεις των κρατούμενων στις φυλακές για τις άθλιες συνθή-

κες διαβίωσής τους άντιμετωπίστηκαν στην άρχή με "πατρικές" συμβουλές του "Αλεξάνδρη, θεατρικές παραστάσεις και μικροπαροχές, μόλις οι κρατούμενοι του Κορυδαλλού έξεγέρθηκαν βλέποντας ότι τίποτα ουσιαστικά δέν άλλαξε, ότι τά ίδια πρόσωπα κι οι ίδιοι μηχανισμοί έξακολουθούσαν να υπάρχουν, ή κυβέρνηση τους χτύπησε με τά ΜΑΤ και έξαπείλει πολλούς άπό αυτούς στις φυλακές - κολαστήρια της Κέρκυρας. Η ίδια ταχτική και στις καταλήψεις των Έξαρχείων, Ν. Ήρακλείου κ.ά. Έπέμβαση των ΜΑΤ, δικαστήρια με βαρείες ποινές, τρομοκρατία κ.λ.π. "Αν σήμερα χτυπάει μόνο περιθωρικά στοιχεία, αυτό γίνεται γιατί ή έργατική τάξη μένει άκνητοποιημένη, άλλα δείχνει τίς διαθέσεις της "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης άπέναντι σε μελλοντικούς διεκδικητικούς άγώνες του προλεταριάτου. Γι'αυτό βιάστηκε να άύξησε για τά έπόμενα 2 χρόνια τόν άριθμό των άστυνομικών κατά 8.000 άτομα και δημιουργεί Δημοτική Άστυνομία. Τά όργανα της κρατικής καταστολής πρέπει

να είναι περισσότερα για να μπορούν να έπιτελούν το ... έργο τους.

■ Ο κρατικός μηχανισμός, που είναι μιά άπ' τίς πρώτες φροντίδες κάθε κυβέρνησης που υπηρετεί τά άστικά συμπερόντα, είναι και μιά άπ' τίς πρώτες φροντίδες του ΠΑΣΟΚ. Σε πρώτη άση το 5 νθημέρο στά Σάμ Άσφαλείας και μετά γερά στεγαστικά έπιδόματα στός άξιωματικούς, συνδικαλισμός στά Σάμ. Άσφαλείας για να μπορούν να ζητούν συνεχώς καλλίτερες συνθήκες και έπομένως να καταστέλλουν πιό άποτελεσματικά (τάχθηκε υπέρ και το κόμμα των ... εργαζόμενων, το ΚΚΕ).

Κι όλα αυτά τή στιγμή που οι φαντάροι παίρνουν 90 δραχμές τό μήνα, οι "άυτοκτονίες" και τά καψόνια συνεχίζονται κι ή έξουσία των καρβανάδων θεωρείται ίερη κι άπαραβίαστη.

Στους Δημόσιους υπάλληλους έδωσε αυξήσεις 5.000 - 2.000 άπό 1η Γενάρη '82. Βέβαια κάθε λογικός άνθρωπος μπορεί να καταλάβει ότι αυτά είναι μύχουλα που δέ μπορούν να καλύψουν τήν πτώση της άγοραστικής άδυναμης τά προηγούμενα χρόνια, ένω παράλληλα με τίς αυξήσεις των τιμών νερού, ηλεκτρίνου και κασίμων, που έξήγγειλε μαζί με τίς άναποροσμηγές των μισθών, μείωσε τό είσοδημα κατά 1.000 δρχ. τούλάχι στον μέσο στό '81. "Όσο για τήν περίληψη Αυτόματη Τιμοριθμική Άναπροσμηγή (Α.Τ.Α) αυτή θά δίνεται

στό τέλος κάθε τετραμήνου και όχι άναδρομικά σ' όλόκληρο τό τετράμηνο με άποτέλεσμα οι μισθοί να τρέχουν πάντα πίσω άπ' τήν αύξηση του κόστους ζωής.

— Άπό τίς πρώτες οικονομικές έξαγγελίες του τό ΠΑΣΟΚ δίνει άρκετές διευκολύνσεις στό μικρομεσαίο κεφάλαιο, όπως: άύξηση άπό 3 έκατομ. σε 5 των δανείων των Τραπεζών, άύξηση άπό 1 έκατ. σε 2 του άνώτατου όριου χρηματοδοτήσεως για κύκλο έργασιών κάτω άπό 20 έκατ., διευκόλυνση στήν πληρωμή των όφειλών πρός τό ΙΚΑ (σε όσα όφειλονται μέχρι 31/10/81 έξοφληση σε 48 μηνιαίες δόσεις), για τίς μεταποιητικές έπιχειρήσεις άύξηση των δανείων του ΕΟΜΜΕΧ για τήν Χειροτεχνία κι Οίκοτεχνία κατά 400%, μείωση για τό '82 κατά 40% της έργοδοτικής είσοδος άπό αυξήσεις μισθών, κ.ά. σε πρώτη άση.

■ "Όλα αυτά βέβαια, δέν μπορεί να παροούν παρά άπ' τό είσοδημα των εργαζόμενων. Έτσι ένω για τό κεφάλαιο παρέχονται οι μεγαλύτερες δυνατές διευκολύνσεις για να έπενδυει με μεγαλύτερο κέρδος, τί παρέχεται στός εργαζόμενους;

Εδώ τά πράγματα αλλάζουν. Ένώ τό ΠΑΣΟΚ στους τρεις μήνες σάν κυβέρνηση βιάστηκε νά τακτοποιήσῃ τό στρατό καί τά σώματα άσφαλείας καί τούλάχιστον νά άναγγείλει συγκεκριμένες άναπροσαρμογές γιά τούς δημόσιους υπάλληλους άπ' τή μεριά του Κρατικού μηχανισμού, τί κάνει γιά τή μεγάλη μάζα τής εργατικής τάξης; Έκει τά πράγματα παραμένουν θολά καί τό ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ πάει περίπατο. Όπως μάς είπαν οί αύξήσεις είναι θέμα συλλογικών συμβάσεων (πού ήδη, όπως δήλωσε ο Άνδρέας δέ μπορεί νά ξεπεράσουν τά όρια τής σύμβασης τών Δημόσιων Υπαλλήλων), ενώ ή ύπογραφή τής εθνικής συλλογικής σύμβασης έχει παγώσει καί ακόμα καί τό κατώτατο μεροκάματο 825 δρχ. καί μισθός 18.570 δρχ. - μικτά βέβαια- πού έτσι ή άλλιώς είναι γελοία σάν άμοιβή γιά νά ζήσε άνεκτά ένας εργαζόμενος, άπορο ριφθηκε άπ' τήν εργοδοσία. Η άδεια 4 εβδομάδων καί τό 5νθήμερο, δέν ξέρουμε άν καί πώς τελικά θά εφαρμοστούν, ή μείωση τών άρτών εργασίας άπό 42 σε 41 τή βδομάδα, κατά 1 ώρα δηλαδή, δέ μπορεί νά θεωρηθεί βέβαια μεγάλη... άγαθοεργία, οί φορολογικές ελαφρύνσεις άναβάλλονται γιά τό '82, οί συντάξεις του ΙΚΑ (11.000) είναι πολύ πιό κάτω άπ' τό 80% τών μισθών πού είχε ύποσχεθεί προεκλογικά, οί άνεργοι δέν έχουν καμιά επιδότηση καί πάει λέγοντας.

Κι άπ' τήν άλλη μεριά... οί τιμές συνεχώς άνεβαίνουν όπως τό ρεύμα, τό νερό, τά καύσιμα, τό τηλεφωνο, τά τρόφιμα κ.λ.π.

Κι ενώ ή κυβέρνηση δέν έχει δώσει τίποτα στήν εργατική τάξη, ή έτοιμάζεται νά τής πετάξει μερικά ψίχουλα τί ζητάει άπ' αύτήν; ότι άκριβώς ζητάει κάθε κυβέρνηση στήν ύπηρεσία του κεφάλαιου: "συνειδητή συμβολή... καί αύτης τής ίδιας τής εργατικής τάξης, ή όποια δέν μπορεί νά περιμένει βελτίωση ουσιαστική στις θέσεις της παρά μόνον στα μακροπρόθεσμα πλαίσια μιάς συμβολής της στήν παραγωγικότητα" (Α. Παπανδρέου, 24/1/82).

Η βελτίωση λοιπόν γιά τό μέλλον (Η Δεξιά τί παραπάνω έλεγε;) καί γιά τό παρόν, άνασκουμπωθείτε καί δουλέψτε. Καί βέβαια εθνική ενότητα, όχι άπεργίες, κοινωνική γαλήνη, εθνική συμπίλωση κ.λ.π.

Όλες αυτές οί διακηρύξεις ένα καί μόνο σκοπό έχουν. Νά πιστεύει τό προλεταριάτο πώς οί έπίδοχοι σωτήρες, μπορούν νά καλλιεργήσουν τή ζωή του, νά παραμένει άκίνητοποιημένο κι άνοργάνωτο καί νά άπομακρυνεται άπ' τόν μοναδικό δρόμο γιά τήν υπεράσπιση τών συνθηκών ζωής καί πάλης του πού είναι:

Η ταξική πάλη, ανεξάρτητα κι ενάντια σε κάθε παρέμβαση του Κράτους (διοικητικά δικαστήρια, νόμοι, κ.τ.λ.), χωρίς νά νοιάζεται γιά τήν καλή πορεία του εργοστάσιου καί τής Έθν. Οίκονομίας, τήν παραγωγικότητα καί γενικά τό μοίρασμα τής κρίσης μεταξύ άστών καί προλεταρίων, γιά νά πέσει όλη ή κρίση στις πλάτες τών καπιταλιστών.

Γι' αύτό κάθε πίστωση χρόνου είναι καταστροφική, κυρίως αύτή τή στιγμή πού ή εργατική τάξη μένει άκίνητοποιημένη κι άνοργάνωτη. Τό βαρύ καθήκον του Ξαναρχίσματος τής ταξικής πάλης πέφτει στους πρωτοπόρους προλεταρίους, γιά νά τό προπαγανδίσουν σε κάθε εργοστάσιο, γιοπί, μαγαζί, σε κάθε χώρο δουλειάς καί παντού όπου ζούν προλεταριοί, γιά:

- Όλόκληρο μισθό στους άπολυμένους, άνέργους, συνταξιούχους, άνίκανους γιά εργασία. Κατώτατο μεροκάματο γιά κείνους πού ζητάνε γιά πρώτη φορά δουλειά καί στους στρατιώτες.
- Ένιατες καί όμερες αύξήσεις πού νά καλύπτουν τόν τιμάριθμο,

- Κατώτατο μεροκάματο 1.000 δρχ. καί κατώτατο μισθό 22.000 δρχ. καθαρά.

- 4 εβδομάδες πληρωμένη άδεια.
- Έπαναπρόσληψη όλων τών άπολυμένων (όχι μόνο αυτών πού δικαιώθηκαν άπ' τά δικαστήρια), με τις ίδιες προϋποθέσεις μισθού, προϋπηρεσίας, επιδομάτων κ.λ.π. πού θά είχαν άν δουλεύαν κανονικά.

- Κατάργηση στήν πράξη όλων άντεργατικών νόμων, (330, 3239 πού δέν λένε τίποτα γιά αύτόν άρρο είναι νόμος ύποχρεωτικής διατηρείας κ.ά.) κι όχι άντικατάστασή τους με άλλους. Κομμιά επέμβαση του Κράτους στή σύσταση καί λειτουργία τών εργατικών οργανώσεων, καί στα μέσα πάλης τους.

Συνδικαλισμός στό στρατό ανεξάρτητα άπό τή στρατιωτική ήραρχία.

- Σταμάτημα κάθε άπόπειρας περιορισμού ή καταστολής τής πολιτικής δράσης. Κατάργηση του "άντι-τρομοκρατικού". Άμεση άπελευθέρωση κι άπαλλαγή τών άγωνιστών πολιτικών κρατούμενων. Συμπάρσταση στους άγώνες τών φυλακισμένων.

- Έναντίωση σε κάθε μιλιταριστική πράξη, όχι με κύριες φιλειρηνικές διακηρύξεις (άπ' τήν μιά συζητάνε γιά άποπυρηνικοποιημένα Βαλκάνια καί άρπυλισμό κι άπ' τήν άλλη προαδούν πωλήσεις όλων), αλλά μέσα άπ' τήν άκρη των πολεμικών θυσιών, τήν άργάνωση τής προλετ. νεολαίας, τών φαντάρων κ.λ.π. Ταξική συμπάρσταση στους Τούρκους πρόσφυγες άγωνιστές.

■ Οί 100 πρώτες μέρες του ΠΑΣΟΚ στήν κυβέρνηση έδειξαν τί περιμένει τήν εργατική τάξη. Λιτότητα, έντατικοποίηση τής δουλειάς, καταστολή. Αυτός είναι ο "σοσιαλισμός" πού τήν περιμένει. Έναντί σ' αύτό τό σοσιαλισμό θά πρέπει νά παλαίψει χωρίς νά δώσει καμιά πίστωση χρόνου, παλεύοντας ενάντια σ' άρεντικά καί τήν κυβέρνηση πού τά υποστηρίζει, με ταξικά μέσα πάλης όπως τήν άπεργία διαρκείας χωρίς προειδοποίηση. Είναι ο μόνος δρόμος άν θέλει νά υποστηρίξει ή εργατική τάξη τά δικιά της συμφέροντα, άντί νά χύνει τόν ιδρώτα καί τό αίμα της γιά τά συμφέροντα τών άρεντικών...

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΕΒΛΗΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΌΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Μηνύματα του Διεύθυνσης Κομμουνιστικού Κράτους 1981

Ενώντα σε κάθε άστική κυβέρνηση διακερήνωση του κεφάλαιου!

Πάλη γιά

- τά ταξικά μας άσφάλματα!
- τν άνεκτικότητα!
- τόν κερματισμό!

• Η "αλλαγή" καί οί επαναστάτες κομμουνιστές

• ΠΟΛΩΝΙΑ: νεοραγικά σημεία του παγκόσμιου κερματισμού

• Τα παλύμφορα κι άσκαρίματα καθήκοντα του κράτους

1- Η ΚΑΡΤΑ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

2- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

3- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

4- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

5- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

6- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

7- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

8- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

9- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

10- Η άστική τάξη τρέφει τον άντι-ότιν της στην άστική κοινωνία της

ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΤΙΣ ΦΤΩΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΕΣ ΜΑΖΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ !

Η δικτατορία τής άστικής τάξης στήν Τουρκία, έκτελεί, βασανίζει, συλλαμβάνει άγωνιστές: Η ταξική συμπάρσταση απαιτεί τήν πιό μεγάλη πληροφόρηση γιά τήν καταστολή καί τούς άγώνες στήν Τουρκία. Ίδιαίτερα στήν Ελλάδα πού επί αιώνας μάς καλλιεργούν τό μίσος γιά τούς Τούρκους προλεταρίους, πού δέν έχουμε τίποτα νά μοιράσουμε μαζί τους, άπειναντίας μάς ένώνει ή καπιταλιστική έκμετάλλευση άπό Έλληνες καί Τούρκους άστούς, πρέπει:

- Νά άντιταχθούμε σε κάθε τυχοδιωχτική - ασβινιστική περιπέτεια τής ελληνικής άστικής τάξης.
- Άσυλο καί ίσα πολιτικά δικαιώματα γιά τούς Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες άγωνιστές.
- Νά σταματήσουν οί δολοφονίες τών άγωνιστών. Δευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους.

**Κάτω ή καπιταλιστική καταστολή στην Πολωνία !
Κάτω οι ιμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις !**

Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΩΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Τό καλοκαίρι του 1980, στην Πολωνία, σέμά άπ'τίς κυριώτερες βιομηχανικές χώρες ξέσπασε ή προλεταριακή ταξική πάλη. Καί ξέσπασε σέ μία "σοσιαλιστική" χώρα, άποδεικνύοντας, μέ ξεκάθαρο τρόπο ότι, στην Πολωνία (όπως καί στην ΕΣΣΔ καί τό "άνατολικό" μπλόκ) οι κοινωνικές σχέσεις δέν είναι διαφορετικές άπό κείνες τών δυτικών χωρών: έμμετάλλευση, καταπίεση, καταστολή κι ότι ή εργατική τάξη παραμένει κι είναι ή μόνη τάξη πού μπορεί νά τραντάξει τό καπιταλιστικό σύστημα (ένάντια στά έπιχειρήματα τών μικροαστών ότι έχει πλέον άστικοποιηθεί ...).

Η πολωνική κρίση είναι, έξάλλου, μέρος τών έθνικών αντιφάσεων μέσα στά μπλόκ. Άπ'αυτή τή σκοπιά είναι μία νάρκη μέσα στην Άν. Εύρώπη (όπως ή Γερμανία στή Δυτική), όπου μία ένδεχόμενη άνατροπή τών ίσοροπιών, πού φοβούνται τόσο οι Ε.Π.Α. όσο κι ή ΕΣΣΔ, θά μπορούσε νά προκαλέσει πολιτικές εξέλιξεις έντελώς άπρόβλεπτες κι άνόμα κι άλλαγή συμμαχιών.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η κοινωνική κρίση στην Πολωνία δέν ήταν άποτέλεσμα "έλλειψης δημοκρατίας", αλλά άποτέλεσμα του αντίτυπου (καί στίς "σοσιαλιστικές" χώρες) τής διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης πού άναστάωσε τίς οικονομικές όλων τών χωρών κι ιδιαίτερα τών πιό αδύναμων καί πιό έξαρτημένων άπό τό δυτικό κεφάλαιο, όπως ή Πολωνία. Η άπόφαση γιά τήν κήρυξη του στρατιωτικού νόμου ύπαγορεύτηκε κύρια, έξαιτίας του κολλοσιαιού χρέους πός τίς διεθνείς τράπεζες, πού όλο καί μεγάλωνε. Έπρεπε λοιπόν νά άποκατασταθεί ή "τάξη", άναγκαία προϋπόθεση γιά νά καθισχησαστούν οι πισωτέρες γιά τή "φερεγγύτητα" τής Πολωνίας. Σ'αυτό βέβαια βοήθησαν κι όλες άνεξάρτητα οι άστικές κυβερνήσεις τών δυτικών χωρών δίνοντας νέα δάνεια καί παρατάσεις έξάφλησης τών παλιών. Έτσι έπιβεβαιώθηκε, περίλαμπρα, ή ένόχληση στην πράξη τών άστικών τάξεων τής Δύσης καί τής Άνατολής ένάντια στο πολωνικό προλεταριάτο καί έπесе συνάμα ή δημαγωγική μάσκα τής άλληλεγγύης τών δυτικών κυβερνήσεων στους Πολωνούς εργάτες, τήν πάλη τών οποίων, προσπαθούν νά χρησιμοποιήσουν σά μέσο πίεσης στίς ένδοϋμπεριαλιστικές διενέξεις τους μέ τήν ΕΣΣΔ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1980: 'Ο δρόμος τής οργανωμένης δύναμης καί βίας τής εργατικής τάξης.

Τό πολωνικό εργατικό κίνημα του Αύγουστου 1980 υπενθύμισε γιά άλλη μία φορά στο παγκόσμιο προλεταριάτο ότι τό μυστικό τής νίκης του ήταν ή άποφασιστικότητα νά έπιβάλλει στίς άρχές, μέ τή χρησιμοποίηση μεθόδων πάλης άποικλειστικά προλεταριακών - όπως ή γενική άπεργία, χωρίς προειδοποίηση καί χωρίς άπό τά πρίν καθορισμό τής διάρκείας τής - καί τήν άρνηση κάθε δημοκρατικής ή κοινοβουλευτικής διαδικασίας τήν ίκανοποίηση τών διεκδικησέων του. Οι Πολωνοί εργάτες περιφρονώντας κάθε κρατικό νόμο καί χρησιμοποιώντας τήν ταξική βία, έξάσκησαν ένα είδος έμβρυακής άντεξουσίας, σέ άντιπαράθεση στή "νόμιμη" έξουσία. Κι άπέναντι στην άποφασιστική τής έμφάνιση διαλύθηκαν όλα τά άμυντικά αράγματα του "καθεστώτος" τά πάντα παρέλυσαν. Καί γιά νά διατηρηθούν οι άρχές στή θέση τους άναγκάστηκαν νά κάνουν ύποχωρήσεις.

Στό τέλος Αύγουστου 1980, τό πολωνικό προλεταριάτο είχε άποσπάσει μέ τή βία, όχι μόνα καλύτερευση τών συνθηκών ζωής κι εργασίας άλλά (μοναδικό γεγονός γιά τίς χώρες του "ύπαρκτο σοσιαλισμού", πού ό σοσιαλιστικός χαρακτήρας τους διαφεύστηκε άπό τό ίδιο τό εργατικό κίνημα) τή ντεφάκτο άναγνώριση καί τό δικαίωμα τής δικιάς του άνεξάρτητης όργάνωσης καί τήν υπεράσπιση τών άμειων συμμερόνων του καί τής άπεργίας σάν τό βασιικό όπλο άγώνα. Ροκανίζοντας σιγά -

σιγά καινούργιο έδαφος άπό τήν κυρίαρχη τάξη, τό πολωνικό προλεταριάτο έπιβεβαίωσε τήν άποψη ότι μόνα ή δύναμη καί ή βία τής έκμεταλλεμένης τάξης ένάντια σ'ένα συγκεκριμένο στόχο μπορούν νά κάνουν τή βία καί τή δύναμη τής έκμεταλλεύτριας τάξης, πού φαίνεται άνίκητη.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1980 - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1981: 'Ο καταστροφικός δρόμος τής μετριοπάθειας καί του συμβιβασμού μέ τήν κυρίαρχη τάξη.

Τό νά νομίζει κανείς ότι τό ζενίθ του κινήματος του Αύγουστου 1980 θά μπορούσε νά διατηρηθεί (μαζί μέ τίς κατατήσεις πούταν τό προϊόν του), χωρίς ένα ποιοτικό άλλα του κοινωνικού κινήματος άπό τό άμεσο κι άμυντικό διεκδικητικό έπίπεδο στο πολιτικό καί έπιθετικό έπίπεδο ένάντια στίς ίδιες τίς βάσεις του Κράτους, δηλαδή ένάντια στον καπιταλιστικό τρόπο παράγωγής, θάταν παράλογο.

Ο διεκδικητικός άγώνας, φτάνοντας στο μάξιμου, είχε βάλει τήν εργατική τάξη άντιμέτωπη μ'όλο κόσμο τό μηχανισμό κυριαρχίας του άστικού Κράτους. Η ίδια ή κατάσταση σύγκρουσης, ξεπερνώντας τήν έπιρροή τής Έκκλησίας, τών σοσιαλδημοκρατών του ΚΟΡ, είχε βάλει τό πολιτικό ζήτημα του Κράτους. Μ'άλλα λόγια άνοιγε άντικειμενικά ένα κώλο πού χαοχτηριζόταν όχι πλέον τόσο άπό τήν άντίσταση στο ζυγό του κεφάλαιου, άλλά άπό τήν προετοιμασία τής έπανάστασης σάν μοναδικής προοπτικής έξω άπό τήν όποία δέν θά ύπρχε παρά ή καταστροφική πτώση στον ίδιο ζυγό, καί πιθανόν άνόμα πιό καταπιεστικού.

Ένα τέτοιο άλλα όμως προϋποθέτει τήν παρουσία καί τήν έπιρροή ένός έπαναστατικού κόμματος πού στό πρόγραμμα του καί στή δράση του είναι γραμμένα ή έπαναστατική λύση, ή άνατροπή του καπιταλισμού κι ή διχτατορία του προλεταριάτου πάνω στίς νικημένες τάξεις. Άν τό κοινωνικό κίνημα, όσο μεγαλειώδες καί νόμιμα, δέν συναντήσει στο δρόμο του αυτή τή δύναμη πού ναί ίκανή νά δώσει στο πρόβλημα του Κράτους, άπό τά πρίν, μία συνειδητή καί προγραμματική άπάντηση, έτσι ώστε άπό τήν έκωση του κινήματος καί του κόμματος νά δοθεί στην εργατική τάξη ή όργάνωση κι ή καθαρή συνείδηση τών σκοπών τής, πού ναί ή μόνη καί πραγματική έγγύηση γιά τή νίκη τής, άν όλ' αυτά δέν γίνουν είναι άναπόφευκτο νά γίνει, βέβαια αυτό τό πολιτικό άλλα. Άλλά κάτω άπό τή διεύθυνση καί χάρη στην άποφασιστική έπέμβαση δυνάμεων προαναπολιτισμένων στην άντιθέτη κατεύθυνση, στην κατεύθυνση τής συγκλίωσης μέ τήν κοινωνία, του συμβιβασμού μέ τούς θεσμούς τής καί τά κόμματα τής, μέ τή βία καί "ύπεύθυνης" μεταρρύθμισης τών πιό χτυπητών κι άσχημων σημείων τής, τής "αυτοδιαχείρησης" του καπιταλισμού άπό τούς έδους τούς εργάτες (πού θά γινόντουσαν κι άφεντικά συνάμα ...). Καί τότε δέν άπομένει παρά ό δρόμος πού όδηγεί στην ήττα.

Τό κίνημα τών πολωνών εργατών έδωσε ότι μπορού σε νά δώσει. Η έναλλακτική λύση ήταν: ή μέ τή βοήθεια τής διεθνούς έπανάληψης τής ταξικής πάλης θά μπορούσε νά προσχωρήσει στο δρόμο πού όδηγεί στην έπανάσταση, ή θά οδηγόταν στο βάλτο τών μεταρρυθμιστικών αυταπατών, άναγκαιών γιά τό στερίωμα του παραγωγικού μηχανισμού καί τής κυριαρχίας τής άστικής τάξης, ένάντια στην όποία ή εργατική τάξη είχε ώς τάρα πολεμήσει.

Άν σήμερα ή στρατιωτική κυβέρνηση ξανακερδίσει τό χαμένο έδαφος, τό οφείλει στή μακρόχρονη καί πετυχημένη δουλειά του κλεισίματος του ρήγματος πού όχι άνοίξει μέσα στο έθνος καί στην άποκατάσταση "ύγειών" σχέσεων διαλόγου μεταξύ τών αντιπάλων μέσα στά πλαίσια τής δημοκρατίας καί του πατριωτισμού μέ τίς εύλογίες τής Καθολικής έκκλησίας, άντί των

